

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer izvenšedne nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 14 h, če se ostanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Slava Ptuj!

Cesarjev jubilej praznoval se je v Pragi s proglašanjem hitre sodbje, v Ljubljani pa z demonstracijami. Istotako se je ta jubilej slavil po nemških mestih s pretepi, in na Dunaju še posebej s tem, da so nemški burši lačne nemške dijakke vrgli na ulice iz akademskih menze. Da je dunajska policija razglašala stradalost dijaštva ter ščitila nemško - nacionalne razgrajanje, tega ni treba posebej zapisati! Istotako ne, da nemško časopisje od »Fremdenblatt«-a pa do »Reichspost«-a ni imelo žale besedice proti omenjenemu germanskemu barbarstvu!

Vse to je gotovo žalostno, ali vse to pa izhaja od tod, da se avstrijsko nemštvo samo sebe precekuje in da pozablja, da ne živimo več v časih, ko si je smel avstrijski Nemec želodec napolniti pri vsaki mizi, ne da bi bil kaj plačal. Če pa je kaj plačal, tedaj je veljal njegov denar vsaj še enkrat toliko nego slovanski, da si sta bila oba enega in istega kova! Ti časi so pretekli, tega pa ne morejo pojuniti avstrijski Nemci, in tudi avstrijske vlade ne. Nemci naj v Avstriji s svojim denarjem še enkrat toliko plačajo, kakor Slovani, in to pri eni in isti valuti! To je bilo in je še danes geslo avstrijskih vlad. Iz tega pa se izcepinijo posebne specijalitete avstrijskega vladanja, nad kojimi strmi celi svet, in katere nas dostikrat stavlja v eno vrsto s Turčijo, katera je danes, kakor znano, tudi konstitucionalno vladana!

Med te specijalitete spada najnovejša: da so se sredi zlate Prage postavile vislice na ljubo humelnemu nemškemu študentu. Povsod drugod bi take smrkave fantaline spodili domu h knjigi, ali pri nas mora radi njih dunajski frajman v Prago! Čisto gotovo je kaj takega samo v Avstriji mogoče!

Nas pa zanima še druga specijaliteta, ker se tiče razmer na jugu. Pričakovalo se je, da se bo dne 2. decembra izšla ploha avstrijskih redov na srečne državljane. Pričakovalo se je, da bodo odlikovane osebe, katere same ne vedo, čemu, in pa tudi osebe, katere imajo za državo resnične zasluge. O tem se ne da nič govoriti, je v vseh monarhičnih državah tako! Jasno je pa tudi, da vzvišena oseba cesarjeva pri tem ne prihaja v poštev: vsa ta odlikovanja izhajajo od vlade, in ona sama je odgovorna, če je v tem pogledu cesarju kaj napačnega nasvetovala.

Znano je, kaj se je v Ptuj pri-petilo. Tam se je uprizorila klaverna, ničvredna, v jedru tudi zabita

demonstracija proti slovenskemu življu, in uprizorila se je pod patrono ondotežnega župana. Ne motimo se, če trdimo, da so nesrečne ptujske demonstracije rodile vse druge, in da so tudi v kavzalni zvezi s tem, da so se praške demonstracije tako zelo poostrele.

In kaj nam je bil Ptuj do sedaj? Kdo se je mnogo bavil s tem nemškutarskim gnezdom? Kdaj se je govorilo o Ptuj? Kvečjemu takrat, če so listi razpravljali, da peka Orni-ga administracija ni prav v redu in da ta ali oni račun ne prenese gotove kritike.

Med avstrijskimi Nemci je postal Ptuj imeniten šele od tedaj, ko so ondi dr. Ploja in druge Slovence natepli, ko so ondi tepene in oplju-vane bile slovenske dame.

Od tistih časov je to sredi slovenske zemlje tičeče nemškutarsko mestee postal pri avstrijskih Nemcih visoko slavno in kot German prve vrste je zaslovel pek Orni-ga, ki v drugem ni zmožen, da bi zapisal nemško pismo brez ortografske napake!

In tak mož je po nasvetu avstrijske vlade dne 2. decembra postal oficir Fran Josipovega reda, to-rej toliko, kolikor notar Vok v Ljubljani, in več kot grof Barbo v Ljubljani!

Mi se vsikdar klanjamo visoki volji vladarjevi, ali da je baron Bie-nerth tako visoko odlikovanje na-svetoval za neznanega župana v pro-vinciji, to moramo Slovenci smatra-ti za demonstracijo, za katero nam je vlada sama odgovorna. To odliko-vanje se mora na jugu le tako tolma-čiti, da je hotela vlada javno se iz-reči, kako priljubljen ji je Ptuj in s kako ljubeznijo ga goji na svojem srenu.

Mi opuščamo vsako daljšo pri-pombo! Saj pride zadeva v deželni zbor, kjer se bo o nji govorilo, več kakor bo vladi všeč. Za danes z žalostjo konstatujemo tale fakt: Vlada nas neprestano priduša, da bodimo mirni! Dobro! Vlada sama pa vse stori, kar mora razburjene duhove še bolj razburiti! Kaka modrost pa je to?!

Dr. I. T.

Načelna zahteva.

Vsa znamenja kažejo, da bo de-želni predsednik kranjski baron Teo-dor Schwarz v kratkem povezal svojo culico in se z modro polo v že-pu odpravil v kraj, ki si ga izbere za svoje bodoče prebivanje in počiva-nje.

Vsa dežela računa s tem, da iz-gine ta nesrečni mož s površja in s

tem se nam vsiljuje vprašanje: kdo postane njegov naslednik, kdo po-stane bodoči deželni predsednik na Kranjskem.

Ne bomo že danes jemali v pre-tres tiste osebe, ki pridejo pri izbi-ranju za to mesto v poštev, pač pa je že zdaj umestno, da jasno in glasno povemo svoje načelno stališče v tej zadevi.

Kranjska dežela je slovenska de-žela in nemški element se vzdržuje tukaj samo umetno s pomočjo nem-ske birokracije, ki je od kraja do-mačemu ljudstvu nasprotna in kri-vična in mu namenoma škoduje na vseh poljih javne uprave.

Siti smo te nemške birokracije do grla, siti njenih krivic in zato za-htevamo, da se tudi nam prizna ti-sta pravica, ki so je deležni drugi na-rod in ki se da kratko definirati z besedami: Slovenskemu narodu slo-venskih uradnikov.

Ob sebi je umestno, da izhaja iz tega tudi načelna zahteva, da mora biti deželni predsednik na Kranj-skem po rojstvu in po mišljenju Slo-venec.

Trpeli smo dovolj pod različni-mi nemškimi deželnimi predsedniki. Auersperg - Widmann - Schwarz — to so imena, ki so dobro zapisana v našem spominu, ki jih ne bomo po-zabili.

Kdor hoče prav jasno spoznati, kaj pomeni nemški deželni predse-dnik v slovenski deželi, naj samo po-misli, kaj bi se zgodilo, če bi poslala vlada kakega Čeha za deželnega predsednika v Linc ali v Graec.

V Galiciji je namestnik vedno Poljak, v Gradcu, na Dunaju, v Lin-cu, v Solnogradu, v Celoveu in v Inomestu stoji vladi na čelu vedno Nemec. Na Češkem in na Morav-skem vedno le pripadnik konservat-ivnega, Čehom prijaznega plem-stva. Na Primorskem, dasi prebiva-jo tam Slovani v veliki večini, je bil do zadnjega namestnik vedno Itali-jan in je zdaj Nemec, pa samo zaradi tega, da bi se ne mogli pritoževati ne Slovani, ne Italijani.

Skoro povsod velja torej nače-lo, da mora biti deželne vlade ti-ste narodnosti kakor večina deželne-ga prebivalstva.

Temu načelu se je pred nekaj leti v velikem boju tudi izbojevalo pripoznanje. Zgodilo se je to v Dal-maciji. Körber je bil tja poslat neke-ga Handla za namestnika. Zoper Handla so se združili Hrvatje, Srbi in Italijani in so ga sramotno spoli-li iz deželne zbornice. Vlada se je vdala, Handel je moral iti in Dalma-cija je dobila Hrvata za namestnika.

Tako slovanska kakor je Dal-macija je tudi Kranjska in zato za-

htevamo, da postane Slovenec dežel-ni predsednik na Kranjskem.

Državni zbor.

Dunaj, 3. decembra. Češki ra-dikalci so stavili obstrukcijski pred-log, naj se dole stvari dobesedno prečitajo. Predsednik dr. Weiskirch-ner je predlagatelj poslance Choca skušal preplašiti s tem, da ga je opo-zarjal na odgovornost pred vsemi narodi, ako se zaradi obstrukcije ne reši socialno zavarovanje. Toda če-ški radikalci so vztrajali pri svojem predlogu, nakar je predsednik na-znanil, da se bodo vloge prečitale koncem seje. Češki radikalci so ne-prestano kričali. Poslanec Lisy je vi-htel krvavi robece, napojen s krvjo dečka, ki so mu policaji v Pragi raz-klali glavo. Ministre so sprejeli ob prihodu z vsakovrstnimi psovkanji; posebno ogorčeno so klicali ministru Schreinerju. Poslanec Lisy mu je vihtel krvavi robece pred očmi ter klical: »Junak čamare! Renegat! Uskok!« Med tem je začel govoriti poslanec dr. Adler, ki je z ostrimi besedami protestiral proti razglasit-vi nagle sodbje nad Prago. Vlada je imela edino resnično misel za praške zmede v nagli sodbi. To znači popolen bankerot avstrijske vladne metode. Ni treba dosti razuma, da se pošlje krvnik z Dunaja v Prago. Nadalje je govornik naznanil, da bo njegova stranka sicer glasovala za prvo bra-nje proračunskega provizorija nu-jnim potom, nikakor pa ne za vladno željo, naj bi se tudi predlogi o anek-siji Bosne in o pooblastilnem zakonu za trgovinsko pogodbo s Srbijo rešili takim potom. — Poslanec Fon je govoril o razmerah na državnih šolah v Gorici. Zahteval je, naj se slo-venske vzorednice koprškega učite-ljišča premeste v Gorico. Nadalje je izjavil, da Slovenci niso nasproti italijanski zahtevi po vseučilišču, vendar pa morajo zahtevati, da se obenem z italijanskim vseučiliščem ustanovi tudi slovensko vseučilišče v Ljubljani ter se prizna na zagreb-skem vseučilišču položenim izpitom veljavnost v tostranski državni polo-vici. Jugoslovani pa morajo tudi protestirati proti temu, da bi bil Trst sedež nove italijanske fakultete. Končno je govornik navajal gospo-darske zahteve gorjskih Slovencev.

— Poslanec Udržal je govoril o dogodkih v Pragi. Nemški dijaki se povsod pretepavajo, tako v Pragi kakor v Gradcu, na Dunaju, v Ino-mestu itd. Veselje do pretepov je značilno za nemške dijakke. Nemški dijaki v Pragi pa se rekrutirajo iz pretepačev po poklicu iz cele Nem-

čije. Z razglasitvijo nagle sodbje se je storil velik greh, ker se je s tem uporni nemški manjšini dalo prav. Vsenemci so delali med Udržalovim govorom vsakovrstne žaljive opazke. Posebno sta se v psovanju odlikova-la poslanca Lössl in Kroy. Na odloč-no zahtevo čeških radikalcev je pred-sednik Starc yn ski ukoril Lössla zaradi razžaljenja češkega naroda. Govornik je dokazoval, da je nagla sodba delo ministra Schreinerja, ki je hodil v Prago osebno ščitvat nem-ske dijakke, na Dunaj pa je pošiljal naravnost zlagana poročila. To je tu-di edino delo sedanjega nemškega ministra. — Poslanec dr. Adler je izročil predsedniku resolucijo, v ka-teri se vlada poziva, naj prekliče naglo sodbjo v Pragi. — Pred kon-cem seje so se dobesedno prečitale došle vloge. Največ nučnih predlogov so vložili češki radikalci zaradi praških dogodkov. Poslanec dr. Adler je zahteval, naj se državni osnovni zakoni spremene tako, da se bo sme-la vojna napovedati in mir skleniti le s privoljenjem državnega zbora. — Poslanec Hribar je interpeliral justičnega ministra zaradi konfiska-cijske prakse v Ljubljani; nadalje brambovskega ministra zaradi štirih čeških enoletnih prostovoljcev pri 27. polku v Ljubljani, ki so bili ka-znovani samo zato, ker so prijatelje pozdravili z »Na zdar« in »Živio«. — Poslanec dr. Benkovič je in-terpeliral ministra notranjih del za-radi odgovora štajerskega namestni-ka grofa Claryja na interpelacijo v štajerskem deželnem zboru. — Po-slanec Hribar je interpeliral justič-nega ministra zaradi nastopanja predsednika graškega nadsoodišča, ki je svetoval slovenskim uradnikom, ki so prišli k njemu v avdienco, naj se odtegnejo političnemu strankar-stvu. Nemškim uradnikom pa ne da-je takih svaril. Nadalje je interpeli-ral isti poslanec justičnega ministra, zakaj so se vršile obravnave proti ljubljanskim demonstrantom pred navadnimi senati. Končno je še in-terpeliral poslanec Hribar justič-nega ministra zaradi umešavanja sodnega nadzornika graškega nadso-dišča v jezikovne razmere pri urado-vanju. — Poslanec Roblek je in-terpeliral, zakaj se je v Celju izdal poziv na črnovojnike samo v nem-skem jeziku. — Poslanec grof Sternberg je nujno predlagal, naj se prepove dijakom po celi Av-striji nositi barve. — Poslanec dr. Rybač je vprašal predsednika, ka-ko je mogoče, da mu policija ni pu-stila peljati v parlament deputacije slovenskih dijakov, dasi se je legiti-miral za poslanea. Vstop si je dobil šele potem, ko je posredoval — por-

LISTEK.

Na rodni h tleh.

Povest; spisal Fr. Rant.
(Dalje.)

Še pozno v noč je trajalo na to-polskem trgu občno pijančevanje v proslavo zmage. Volilci so se veselili, med tem ko je njih izvoljenec le-žal le na pol razpravljen doma na postelji, da se v spanju odpočije in okrepi od silnega napora volitvenega dneva.

Ves dan mu ni prišla ne enkrat na misel njegova nevesta. Pozabil je bil popolnoma, da je zaročen. Tudi ko je bila njegova zmagata zagotovljena, se ni spomnil, da bi o tem ob-vestil Anico. Spal je nemirno in mu-čilo se ga neprijetne sanje. Videl je v duhu vse mogoče stvari in doživel v sanjah čudezne doživljaje, toda ne-veste se tudi v sanjah ni spomnil.

Pozno ponoči se je Marko Ko-šan odpravil domov. Šel je peš, ker v mestu ni bilo ob tej uridobitivoza, svoj voz pa je poslal že zjutraj do-mov. Imel je do doma sicer dobre pol ure hoda, a želel si je, da se po-šteno izhodi, predno leže spat.

Korakajoč mimo zadnjih topol-skih hiš, je naenkrat zaslišal iz neke male krčme divje vpitje. Na pragu krčme se je prikazal posaničen člo-vek, ki je planil iz hiše in stekel po poti med vrtovi v temo. Ko se je bil ta človek prikazal v razsvetljeni ve-ži, ga je Marko takoj spoznal, dasi ga je bil to jutro na glavarstvu prvič videl. Za človekom, ki je bežal iz krčme, je planilo več moških. Skočili so na cesto, se nekaj časa ozirali po ulici, in ker je bil ubegli mož izginil, so se, zabavljajoč nanj, vrnili k pi-jaci.

Marko je nadaljeval svojo pot, a v srce so mu stopila grenka čuv-stva. Spoznal je bil v človeku, ki je moral bežati iz krčme in se skrivati pred ljudmi, dosedanega poslanca topolškega okraja.

Spomnil se je, kako so se Vrho-vec in njegovi prijatelji norčevali iz tega moža in ga zasmehovali, spom-nil se je pa tudi, s kakim zaupanjem so se pred nekaj tedni drugi ljudje govorili o tem možu. Duhovščina ga je bila dvignila na svoj štít, ko ga je potrebovala in pustila ga je pasti, ko je videla, da ga ne more več ra-biti.

»Ljudstvo deli slepo svoje lju-bezen in svoje sovraštvo,« si je mi-slil Marko. »Taki možje izhajajo z

ljudstvom najlaglje, kakršne je Br-not. Šest let je bil ta človek poslanec in zdaj je moral bežati pred ljudmi, katerih zaupanje je toliko časa uži-val. Kaj pa je tudi zdaj, ko nima mandata? Nič, manj kot nič. Predno je postal poslanec, je bil navaden človek kakor vsak drugi. A danes je mož, ki je vse izgubil. In vendar je morda v vnu in z najboljšo voljo zastopal koristi svojega okraja.«

Nevoljno je Marko nadaljeval svojo pot proti domu.

Njegov tovariš tega dneva, okrajni komisar pl. Petteg, se je bil po Markovem odhodu vrnil k svoji uradniški družbi. Ni se mu hotelo do-mov. Ta dan kar ni mogel najti mi-ru. Neprestano ga je mučil sum, da ima njegova žena ljubzensko raz-merje z dr. Brnotom. Trdil se je, da bi si to misel izbil iz glave. Govoril je mnogo, se prerokal in se poskušil šaliti pa ves njegov trud je bil za-man. Tudi popival je čez mero in proti svoji navadi, a tudi s pijačo si ni mogel pregnati neprijetnih slu-tenj.

Ni mu bilo za ženo. Ljubezen je bila že davno izginila iz njegovega srca. Niti sledu je ni več bilo. A užaljen je bil v svojem samoljubju, v svoji človeški nečimernosti. Bal se je, da bi nastal kak škandal, ki bi ga

osmešil pred ljudmi in mu vzel nje-gov ugled ter ga ponižal. Če bi mu žena umrla, bi ne jokal za njo, niti ene solze bi ne prelil, a če bi ga za-pustila, bi to smatral za največjo ne-srečo.

»Kaj imajo neki ženske s tem Brnotom?« se je vpraševal Petteg. »On jih v svojem sreju vse zaničuje. Z njimi ravna z izredno galanterijo, ki pa ima v sebi toliko ironije, da je naravnost poniževalna. A vendar so vse vanj zaljubljene. V celem mestu je ni nobene, ki bi je ne mogel pre-motiti. Vsaka bi zaradi njega vse žrtvovala, samo če bi ji blagovolil vreči svoj robece. Kdo ve, koliko jih je zaradi njega na skrivnem že pre-takalo bridke solze.«

Pettegovo ljubosumnost je pove-čevala še zavist. Okrajni komisar bi bil prav rad sam igral topolškega sultana, on je Brnota zavidal, da so se vse ženske zanimale samo zanj.

Gospa Pettegova je bila ves dan doma. Po odhodu svojega moža in Marka se je skrila poleg okna in mnogo ur zrla z neutrudno pozor-nostjo na trg. Da je bil izvoljen dr. Brnot, jo je za prvi trenotek razve-selilo. Privoščila mu je ta uspeh, ve-doč, kako si ga je želel in kako se ga je veselil. A njeno zadoščenje je kaj hitro izginilo; zamorilo je je spozna-

da, da je Brnotova izvolitev ustvarila nov prepad med njo in med njim. Vedela je, da se bo Brnot kot poslanec le malokdaj doma mudil, da se sčasoma morda za stalno preseli drugam in da se mu morda sploh ne bo mogla več približati. To jo je bo-lelo, da je bila vsa iz sebe bolesti in ljubosumnosti na Anico.

Ves večer je gledala samo na Brnota. Njeni pogledi se niso ma-knili od njega. Obledela se je bila v temno obleko in čakala, kdaj zbeži z doma. Samo da bi šel Brnot domov! Nameravala je iti takoj za njim na njegovo stanovanje, pa naj se zgodi karkoli. Upala je, da se bo mogla neopažena vtihotapiti k njemu. Zaviti se je nameravala v velik pled, da bi je nihče ne spoznal.

»Danes, ko je dosegel, kar je že-lel, ko je postal, kar je bilo največje njegovo hrepenenje, ko je izvojeval največji uspeh dosedanega svojega življenja, danes se bo dalo z njim go-voriti.«

Tako je razmišljala gospa Olga pl. Petteg in te misli so ji dale po-trpljenje, ki ga je potrebovala mno-go, kajti ure so tekale počasi, a na tr-gu zbrani ljudje se niso ganili z me-sta in Brnot je vztrajal med njimi.

Naposled je gospa Petteg zagle-dala Brnota, ko se je poslovil od Ko-

tir. Predsednik je odgovoril, da je dogodek res skoraj neverjeten. Obljubil je, da se bo informiral ter dal policaja klicati na odgovor. Prihodnja seja bo jutri.

Nagla sodba v Pragi.

Praga, 3. decembra. Vkljub resnemu položaju se Nemci še vedno igrajo z barvami. Nemški akademiki trdijo, da jim tudi nagla sodba ne sme zabraniti nositi barv. Rektor nemškega vseučilišča je brzojavno protestiral pri ministru notranjih del proti prepovedi. Akademiki senat pa hoče zaradi tega celo demisijsirati. — Po raznih čeških mestih so bili veliki izgedi, ko se je izvedelo, da je v Pragi razglašena nagla sodba. Mestna zastopa v Mladí Bole-slavi in Pardubicah sta pozvala češke poslance, naj prestopijo takoj v najostrejšo opozicijo, ministra dr. Žáčka pa sta pozvala, naj takoj izstopi.

Za italijansko vseučilišče.

Dunaj, 3. decembra. Italijanski poslanci so imeli danes konferenco, na kateri se je razpravljalo o sklepu Jugoslovancov, kjer se odobrava ustanovitev italijanskega vseučilišča. Italijanski poslanci so sklenili, da tudi ne bodo nasprotovali zahtevi Jugoslovancov glede slovenskega vseučilišča v Ljubljani, vendar ne morejo priznati junktima, ker italijanska pravna fakulteta pravnoveljavno ne obstoji in tudi profesorji dobivajo svojo plačo, dasi ne poučujejo.

»Narodna zveza« se je v današnji seji izrekla soglasno za sledeče stališče: Jugoslovanska delegacija stoji na stališču, da se morajo kulturne potrebe vsakega naroda izpolniti. Zaradi tega tudi italijanski težnji po vseučilišču niso sovražni, zahtevajo pa, da se mora obenem ustanoviti tudi slovensko vseučilišče v Ljubljani. Odločno pa odklanjajo vsi jugoslovanski poslanci misel, da bi bil sedež italijanski visoki šoli v Trstu.

Dogodki na Balkanu.

Ultimatum Srbiji?

Budimpešta, 1. decembra. Časopisi poročajo, da je avstro-ogrski poslanik v Belgradu, grof Forgach izročil srbski vladi ultimatum, v katerem se zahteva do 4. t. m. jasen odgovor na celo vrsto pritožb.

Krvavi spopadi na črnogorski meji. Budimpešta, 3. decembra. Nekateri časopisi so prinesli vest, da je močna črnogorska četa napadla avstrijsko vojaško patruljo iz Bileke. Patruljo je vodil nadporočnik Breitner od 38. polka, a s seboj je imel pet vojakov svojega in tri vojake 23. polka. Črnogorci so del patrulje postrelili, ostale pa so ujeli in obesili. Uradno se dogodek zanika.

Ali bo vojna?

Pariz, 3. decembra. Turški veleposlanik Naum paša je izjavil: »Avstro-Ogrska in Turčija hočeta ohraniti mir. Na podlagi dejstev sem dobil prepričanje, da se bo mir tudi ohranil.«

Izjava srbskega ministra Milovanovića.

Petrograd, 3. decembra. »Novoje Vremja« prinaša maloverjeten razgovor s srbskim ministrom zunanjih del Milovanovićem. Milovanović je baje izjavil, da je na svojem potovanju po Evropi dobil prepričanje, da bodo vseile priznale aneksijo Bosne in Hercegovine. Tudi minister Izvoljski mu je baje izjavil, da bo Rusija priznala aneksijo. Nadalje je baje minister Milovanović rekel, da Srbija ni pripravljena na vojno, zato ji ne preostane drugega, kakor se zadovoljiti z vsačo kompenzacijo.

šana in se z velikim ovinkom odpravil proti svojemu domu. V hipu je ugasnila luč v svoji sobi in tihih korakov šla iz hiše. Ključ, s katerim je odprla hišna vrata, je zaškrpal tako, da se je gospa Petteg ustrašila. Mislila je, da se mora to škrpanje slišati po celem trgu. A vendar je odprla vrata in pogumno stopila iz hiše. Videč, da se nihče ne zmeni zanjo, je naglih korakov pohitela čez trg.

A prišla je prepozno. Brnot je bil vrata v trenutku zaklenil, ko je dospela tja gospa Petteg. Potrkala je na vrata.

»Stanko — Stanko — odpri — slišiš — odpri.«

Toda Brnot je ni slišal. Čula je, kako je ključ potegnil iz ključavnice in čula korake njegove, ki so se počasi izgubili.

Najraje bi bila začela kričati na glas, tako se ji je krčilo srce. Skoraj bi se bila zgrudila pred hišo. Toda premagala je svojo bolest in se počasi vrnila domov.

Skoraj ob istem času je na Vrhovčevem gradiču legla k počitku Brnotova nevesta. Čakala je ves večer, da ji pride Brnot sam naznaniti svojo zmago, a pričakovala ga je zaman.

(Dalje prihodnjic.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. decembra.

— **Shod ljubljanskih zaupnikov narodno-napredne stranke** se vrši v ponedeljek, dne 7. decembra v veliki dvorani »Mestnega doma«. Gg. zaupniki, pridite vsi!

— **Javen ljudski shod** se vrši v nedeljo, dne 6. decembra ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani Mestnega doma. Na dnevnem redu je poročilo o notranjem in zunanjem političnem položaju. Govore dr. Oražen, Ribnikar in dr. Žerjav.

— **Manifestacijski shod za slovensko vseučilišče v Ljubljani** bode nedeljski shod v Mestnem domu. Slovensci, udeležite se ga polnoštevilno, da zopet povzdignemo glas za našo prvo zahtevo. Sedaj ko se obeta vseučilišče drugim narodom, ga moramo tudi mi dobiti!

— **Sočustvovanje bratom čedom** v tužnih časih, ko gospodari čez zlato Prago dunajski rabelj, izreči moramo Slovenci na nedeljskem shodu v »Mestnem domu«. Pridite vsi, da bode izraz naših simpatij tem krepkejši!

— **Glede aneksije Bosne in Hercegovine** govori danes cel svet. Tudi ljubljanski socijalni demokratje so na zadnjem shodu v »Mestnem domu« zavzeli svoje stališče. Neobhodno potrebno je, da pride na nedeljski shod v »Mestni dom« kar največ slovenskega ljudstva, da tam kaj povemo, kaj da mi mislimo o tem vprašanju.

— **Sumljiv pojav pri Kranjski hranilnici.** Doslej je Kranjska hranilnica izdajala v uradnem listu mesečne izkaze, koliko so stranke pri njej vložile in dvignile. Ti izkazi so bili v listu 1, 2 ali kvečjemu tretjega dne prihodnjega meseca. Danes je že 4. decembra, vendar Kranjska hranilnica še zdaj ni izdala mesečnega izkaza za pretekli mesec. Kaj pomeni to? Ali se Kranjska hranilnica boji objaviti, kako velikanske vsote so bile dvignjene pri njej meseca novembra, nasprotno pa da vlog ni bilo skoraj nič? Sumljiv je ta pojav, zelo sumljiv in bo bržčas imel močnen vpliv na tiste ljudi, ki imajo še kaj denarja v tej nemški hranilnici.

— **Grški rektor in slovenski visokošolci.** Iz Grada se nam poroča: Ker je rektor graške univerze slovenski deputaciji odklonil njihove zahteve, se je ta deputacija, hoteča postavnim potom kolikor časa mogoče zastopati slovenske interese na univerzi, napotila 3 t. m. dopoldne zopet na rektorat. Nemško dijaštvo je nekaj o tem čulo in je že v zgodnjih urah v velikanskem številu zasedlo univerzo, ter pričakovalo Slovanov, da jih na svoji kulturi primeren način sprejme. Vsa je bilo oboroženo z velikanskimi gorjaci, ki so imele na koncu osti kakor sulice. Nam je pri pogledu na vseučilišče, katero naj bi bilo predstavitelj duševnega dela, prišla pred oči slika iz Wallensteinovega tabora. Ob 11. uri predpoldne je šla torej deputacija 4 članov skupnega slovenskega odbora skozi te gruča k rektorju. Predno mu je deputacija še mogla raztolmačiti svoje zahteve, je začel rektor sledeče:

»Jaz že vem, čemu ste gospodje prišli. Zahtevali ste v ponedeljek od mene, naj Vam dam preciziran odgovor. Zadojiti, pred jubilejem ga Vam nisem hotel dati, danes po jubileju pa Vam rečem odločno: **da ne!** Ne morete me imeti za tako naivnega, da bom po ljubljanskih in praških dogodkih, kot rektor nemške univerze dajal Slovanom za njihove slovenske in protinemske demonstracije dvorano. (Rektorju graške univerze se torej zdaj zahteva po kulturnem napredku Slovencev — **demonstracija.**)« Ker je torej rektor zavrnil slovenski deputaciji dvorano, je ta poskušala spraviti v razgovor pobitje slovenskih tabel na univerzi. Rektor je zatrdil, da o tem ni ne ve, da bode pa že stvar preiskal. (Pač žalosten rektor to, da ne ve niti za vandalizem nemških dijakov v njegovih lastnih hišah niti po preteku štirih dni.) Ko je od rektorja idoča deputacija izstopila pri glavnih vratih poslopja univerze, se je zgodilo nekaj, česar še nismo slišali niti v najbolj barbarskih narodih. Skočil je namreč proti voditelju slovenske deputacije nemški dijak ter ga lopnil po glavi, da mu je zbil ščipalnik. Ta ga je prijel ter zahteval od njega naj pokaže toliko poguma, da mu pove tudi svoje ime. Seveda je junáško molčal, toda njegovi bratci so ga rešili iz neprijetne situacije, da so začeli zmerjati deputacijo z najlepšimi, samo Nemcem lastnimi priimki, kateri so s suvanjem rinili proti izhodu. Ko je slovensko dijaštvo izvedelo o tem nečutenem činu, je zavladalo velikansko razburjenje v njihovih vrstah. Trpki, ali opravičeni izrazi so se čuli proti onim kulturo-noscem, katerim smo mi maloverjetni

narodi, a moralno gotovo daleč, daleč pred njimi. Da se to postopanje nemškega dijaštva primerno označi, sklenilo se je sklicati za popoldne velik shod vsega slovenskega dijaštva. Ker se pa vsled neprijaznosti graškega občinstva v sedanjih razmerah ni moglo dobiti velike javne dvorane, se je vršilo popoldne ob 3. uri v prostorih različnih akademskih društev 5 različnih zborovanj po paragrafu 2, kjer so se z velikanskim navdušenjem sprejele sledeče resolucije: 1.) Slovensko dijaštvo graške univerze odločno protestira proti temu, da njen rektor tako enostransko razpola z univerzitetnimi prostori, kjer favorizira nemško dijaštvo v vsakem oziru, slovenskemu dijaštvu pa proti lastnemu principu enakopravnosti odločno odreka vseučiliščne dvorane naj si hočejo v njih razpravljati svoje kulturne zahteve ali pa interne akademične zadeve. 2.) Protestiramo odločno proti temu, da se rektor v treh dneh ni toliko potrudil, da bi bil polbinsko postopanje proti slovenskim društvenim tablam v vestibulu primerno označil. 3.) Protestiramo odločno proti postopanju nemškega dijaštva, ki bije v obraz vsaki civilizaciji, da je 3. t. m. od rektorja odhajajočo slovensko deputacijo na akademskih tleh na nejsurovejši način zmerjala in jo celo dejansko napadla. Z ozirom na omenjena dejstva je prisiljeno slovensko dijaštvo izjaviti, da ne more z rektorjem toliko časa po deputacijah občeati, dokler nam ne da zadostnih garancij, da hoče naše pravice in osebno varnost na akademskih tleh čuvati. Tako smo sedaj slovenski dijaki v Gradou popolnoma brezpravni. Na vseučilišču vlada besna nemška tolpa, katere rektor ne more, ne upa in ne čuti krotiti. Po ulicah v bližini univerze preže oborožene tolpe na slovenske dijake, da bi ugodile svoji krvoločnosti, drugod po mestu pa nas hrukuje in pušje. Prisiliti hočejo nemške gospodarje, da pomečejo slovenska akademična društva iz svojih hiš če se jim pa to ne posreči, pa pobijajo društvena okna in demonstrirajo pred njimi. Akademsko društvo »Tabor« se jim je že posrečilo vreči na cesto. V takih razmerah gotovo ne živimo sladkih ur, prenašamo jih pa radi, ker smo prepričani, da čim več krivice se nakopiči tem bližje nam je naše vseučilišče. In za to našo zahtevo se hočemo nadalje krepko boriti, čeravno nas stane nebroj žrtev.

— **Akademsko menzo na Dunaju,** katero so 1. decembra odprli ob velikanski udeležbi, so drugi dan že zopet zaprli. Prvi dan je namreč pretekel mirno, drugega dne pa je vdrl opoldne v kulerjih notri nemško nacionalno dijaštvo, zaprlo okna, da je zavladala notri popolna tema, zasedlo vse prostore s klici: »Bier her!«, onemogočilo vsako poslovanje, zabranilo dostop dohajajočim nemškim visokošolcem, kar jih je pa bilo notri, pa preganilo ven. Policija, pričakujoč dobrega plena — seveda ne pri Nemcih! — se je postirala pred menzo peš in na konju v obilnem številu. Kmalu so prišli člani menzinega kuratorija in skušali intervenirati pri burših — toda zastoj. Nato so sklenili zopet zapreti menzo na nedoločen čas, kar so burši vzeli z odobravanjem na znanje in odšli. — Kakor se zdi, se smatrajo burši za neomejene diktatorje dunajske univerze — kako dolgo, bomo videli v kratkem. Ako poklicani faktorji ne marajo z njimi obračunati, bodo prisiljeni drugi isto storiti sami! Vprašanje je, če bo to koristilo ugledu dunajske univerze in — vlade!

— **Patentirani patrijotje.** Nemci se gredo zdaj velike patrijote. Seveda se le počasi in težko uživljajo v to vlogo, ki jim nič prav ne pristaja. Značilno je, kar v tem oziru poroča »Neues Wiener Tagblatt«. V soboto, po slavnostni seji gosposke zbornice, so imeli nemški politiki dr. Eppinger, knez Rosenberg, baron Chlumecy, knez Fürstenberg, dr. Bärnreither, baron Henner in drugi posvetovanje o razmerah na Češkem. Po poročilu »Neues Wiener Tagblatt« je neki nemški pair pri tem posvetovanju tožil, da Nemci prevečkrat in preveč očitno kažejo svojo nelojalnost. Škoda, da »Neues Wiener Tagblatt« ni imenoval tega para. Gotovo pa je, da mora moč že poznati svoje Pappenheimovce.

— **Iz Grada se nam poroča:** Kakor smo že brzojavno poročali, so nemški dijaki ukradli triglavski grb s table v vestibulu in raztrgali nabitke vsem slovenskim društvom, napisane na tablah pa prelepili z Wehrschatzmarkami (ljubljska kazina od 19. septembra 1908 itd.), društvu »Triglav« pa pobili ponoči vse šipe. To jim še ni zadostovalo. Danes so premazali ti kulturonosci vse slovenske napisne na tablah v vestibulu z barvo. Popoldne okrog četrte ure je začela prihajati pred društvo »Triglav« tolpa za tolpo buršakov, (v prvi vrsti zopet Karnijolci z Achtschinom in Mahrom na čelu, h

kateri družbi nemško - nacionalnim dijakom čestitamo), tako, da je naraslo število razgrajčev kmalu na stotine. Graška poulična drhal se je seveda pridružila svojim zaveznikom. Vzrok tega obiska je bil menda sledeči: Ker je vsled pobitih oken začelo Triglavane v njihovem društvu zabosti, so prelepili pobita okna s papirjem, katerega so seveda obilno kolkovali z narodnim kolkom. Ti so seveda nemške »kavalirje« jako bodli v oči, ker jih je napis »Ptuj« na narodnih kolkih spominjal junških činov napram našim damam. Začeli so torej zvižgati in tuliti toliko časa, dokler ni šef graške mestne policije začel posredovati pri Triglavanih, da snamejo okna. Ti so kratkoma odklonili to neumnostno zahtevo, nakar je po šefu policije najel postrežek z njegovo lastno asistenco začel snemati okna. Občinstvo je to nasilni čin pozdravljalo z zadovoljstvom, nakar je policija na zahtevo Triglavancov izpraznila ulico. Tako se sedaj graška megla izprehaja na triglavskih društvenih prostorih.

— **V Brnu** so Nemci na predvečer cesarjevega jubileja izžvižgali cesarsko himno in ko je godba umolknila, so zapeli veleizdajsko »Wacht am Rhein«.

— **Vsememški »Deutsche Philologen und Schulmänner«** mislijo baje zborovati prihodnje leto v Gradou ter bi hoteli, da bi se jim pridružili tudi naši profesorji. Radovedni smo, kateri slovenski profesor bo pozdravljal te odgojitelje današnje nemške mladine in stopal pod trdko »Deutsche Philologen und Schulmänner«.

— **Nemščina uradni jezik južne železnice na Spodnjem Štajerskem.** Kakor poroča »Mir«, pripelje stranka sod vina iz Haloz, da ga s postaje Ptuj pošlje na postajo Vrbo na Koroskem. Obe postaji stojita na slovenskem ozemlju. Stranka ne ve, kako se zove Vrba po nemško, uradnik išče in išče ter izjavi: Station Vrba existiert nicht — postaje Vrba ni — torej se pošlje v Celovec. Tudi tam niso našli postaje Vrba in so vprašali, kam z vinom, ker adresata ne najdejo radi pomanjkljivega naslova, čeravno je urednik »Mira« tolmačil Vrbo v Velden. Avizo je šel v Ptuj in se je zahtevala »nemška« odredba, ker celovski uradnik ne razume slovenskega pisanja. — Koliko škode in zamude nam napravijo nemški uradniki, ki mislijo, da je južna železnica zato tu, da redi te nemške peteline. Proti takim škandalom bo treba pošteno nastopiti. Naj bi se bilo kakemu Nemcu kje kaj podobnega pripetilo, cela Avstrija bi bila na nogah, vsi nemški poslanci in dijaki bi razsajali in vpili, kaka krivica se jim godi; Slovenec, ta sirota, ta golob brez žolča, pa mirno prenaša vse in potrpežljivo trpi gmotno škodo, trpinčenje in zasmehovanje. Čas bi bil, da se vzbudi iz tega mrtvila in se resno in z vso odločnostjo potegne za svoje pravice.

— **Nemške intrige na Ruskem.** Na Ruskem se je v zadnjem času pričelo živahno slovensko gibanje. Rodoljubi, ki so se udeležili slovenske konference v Pragi, širijo povsod z največjo verno slovenske ideje. Pred vsem se je resno jelo delovati na to, da se ustanovi čim največ sokolskih društev na Ruskem. Posrečilo se je deloma ustanoviti več sokolskih društev, deloma pa preosnovati že obstoječa telovadna društva v sokolska. V zadnjem času se je sprožila misel, vsa ta društva združiti v sokolski zvezi. Na Ruskem in v Petrogradu samem obstoji mnogo nemških »Turnvereinov«. Ta društva so s skrajnim nezadovoljstvom opazovala snovanje sokolskih društev, najbolj pa jih je vznemirila vest, da se ima ustanoviti sokolska zveza, ki bi naj združevala vsa ta društva. Da bi to preprečili, so Nemci sklenili, osenovati »Vserusko zvezo telovadnih društev«, ki bi naj preprečila grozečo ustanovitev sokolske zveze. V to svrhu je sklical nemški »Turnverein« v Petrogradu 28. novembra shod vseh telovadnih društev na Ruskem z namenom, da bi »Vserusko zvezo telovadnih društev« dobil v svojo roko. Tega shoda se je udeležilo seveda največ nemških »Turnvereinov«, a na limanice se je dalo ujeti tudi nekaj ruskih društev. Nakana Nemcev bi se bila posrečila, ako bi zanjo ne izvedeli nekateri ruski rodoljubi, ki so takoj čutili, da hočejo Nemci na zvit način preprečiti ustanovitev »Sokolske Zveze«. Shoda se je udeležilo okoli 30 društev, med temi tudi več ruskih. Predno se je prešlo k dnevnemu redu, sta zastopnika petrogradskega »Sokola«. Sultan Krym-Gireja in dr. Vergun vložila protest proti temu, da so se na shod vabila samo nekatera društva in da se na shod hoče vtihočapiti nemški jezik. Zastopnik petrogradskega atletskega društva Tevjašec je protestiral proti temu, da si nemško društvo drzne snovati »Vserusko zvezo telovadnih društev«. Nato je Aleksander plem.

Stahović predlagal, naj zborovalci priznajo, da shod ni kompetenten za ustanovitev »Vseruske zveze telovadnih društev« in da zborovanje ni upravičeno si lastiti naslov vseruskega shoda. Nemci, ki so imeli večino na tem zborovanju, so ta predlog odklonili, na kar so zastopniki ruskih društev zapustili shod. — O tem shodu poročamo, da pokaže, kako daleč sega predrznost Nemcev, ki si upajo celo na Ruskem intrigrati proti Slovanom.

— **Nekaj o boju za pravice v celjskem okrajnem šolskem svetu.** Uradna doba od okrajnega zastopa celjskega v okrajni šolski svet celjski volenih 5 članov je potekla koncem septembra 1905. Ker pa sedaj ni pravega okrajnega zastopa, se tudi ne morejo voliti novi člani za okrajni šolski svet in vlada bi morala sklicavati dosedanje ude kot za nadaljnje poslovanje opravljene še tudi nadalje k vsem sejam okrajnega šolskega sveta. A ker so ti udje sami Slovenci, jih vlada od septembra 1905 ni več sklicala k nobeni seji. Okrajni šolski svet celjski je tvorila torej le manjšina 4 udov (vseh udov je 9), a vendar je po nazorih naše modre vlade sklepal pravilno in postavno! Proti taki samovoljnosti sta se pritožila v imenu vseh dosedanjih udov gg. dr. Gregor in Brezovnik na deželni šolski svet v Gradou. Pritožba je bila odbita; kakor tudi drugače pričakovati ni bilo. Tudi pritožba na naučno ministrstvo ni imela uspeha. Šele pritožba na upravno sodišče je dosegla svoj cilj, ker je to sodišče spoznalo, da manjšina kakega zastopa ni upravičena sklepati pravilno in zakonito in da povsod širom sveta stari izvoljeni opravljajo svoje posle tako dolgo, da pridejo na njih mesto novi izvoljeni. Zopet nov dokaz, kako se moramo Slovenci za vsako še tako samo ob sebi umevno pravico boriti do zadnje instance. Človeku se zdi, kakor bi pri spodnještajerskih oblastvih povsod vladal Wastian Malik-Marcklov duh.

— **Iz šolske službe.** Izprašana šolska praktikantinja gđ. Milena Vencajz je nameščena za suplentinjo v Sp. Šiški. Zaradi bolezni je dobil dopust nadučitelj Josip Windisch v Lienfeldu in pride na njegovo mesto izprašana učiteljica kandidatinja Valeska Gressl. Interimistično vodstvo šole prevzame def. učitelj Ivan Petschauer.

— **Učiteljske vesti na Štajerskem.** Za nadučitelja na novonastanovljeni šoli v Vel. Pirešici je imenovan dosedanji nadučitelj v Zg. Ponikvi Ivan Koderman, za stalno učiteljico pa Ana Hrovatin istotako iz Zg. Ponikve. Stalni učitelji, oziroma učiteljice so nadalje postali: v Frankolovem dosedanji ondodni suplent Anton Strigl, v Velenju Helena Dolenc iz Rečice, v Sošanju Emilija Jurkovič iz Šmarja pri Jelšah, pri Sv. Marjeti na Pesnici pa ondodna začasna učiteljica Ernestina Neubauer.

— **Slovensko gledališče.** »Dramatska pravljica v osmih slikah« z naslovom »Enkrat je bil« se ni obnesla. Pisatelj je zgrabil obliko pravljice, ker bi drugače sploh ne mogel spraviti svoje ideje v dramski obliki na oder. Predočiti je hotel večno, velikansko, vse premagujočo moč ljubezni na posebno drastičen način. Nadvse ošabna, jezikava priucezinja, ki jo oče zavrže, ker jo najde v nesumljivi situaciji z umazanim strganim oiganom, gre s tem oiganom po svetu. Cigan je ž njo srov in oduren, mraz in glad trpi pri njem in ponižanje, a vendar se vname v njenem srov sveta in iskrena ljubezen do ciganske klade. In ko se ta ljubezen izkaže, no, tedaj se umazani cigan hitro izpremeni v pristnega princa in popelje svojo princezino pred altar. Vodilna ideja ni nova. Na sto in sto pesnikov in pisateljev jo je že prikazovalo na različne načine. Drachmann ji je dal vsaj originalno, četudi včasih malo preveč dolgočasno opremo. Igra bi bila dobra, ko bi bil pisatelj tudi pokazal zakaj se je morala princezinja zaljubiti v svojo cigansko surovino. Toda to se pisatelju ni posrečilo. Pokazal je samo, kako je morala princezinja trpeti pri oiganu in kaka grdo je žnjo oigan ravnal. Ali misli morda pisatelj, da ljubi svojega moža najbolj tista žena, ki je največkrat tepena? V igri nastopi mnogo osebje, a večje važnosti so samo tri vloge. Princezino jo igrala gđ. Winterova. To je marljiva in ambicioziranca igrala. Izvedla je svojo vlogo prav prikupno, z naravno ljubeznivostjo in brez pretiravanja. Občinstvu je gđ. Winterova prav simpatična. Gospod Nučič je rutinirani igralec, ki vsako vlogo spretno izvrši. V vlogi princa oigana je padla nanj krivda, ki zadene seveda pisatelja, da namreč nihče ne pojmi, kako se je mogla princezinja vanj zaljubiti. G. Toplak je zelo porabna moč in v vsaki vlogi na svojem mestu. Tudi ostalo osebje je prav dobro in hvalevredno izvršilo

svoje vloge. Pohvaliti je treba tudi dekoracije.

Za stradalajoče visokotolce na Dunaju je poslal gospod Ivan Roglič, asistent Južne žel. v Račah pri Mariboru, 10 K „Sloveniji“, da jih razdeli med najbolj potrebne. Odbor je to storil takoj in si šteje v prijetno dolžnost, izreči g. darovalcu javno zahvalo s odkritosrečno željo, naj bi med slovenskimi denarnimi krogi našel obilo posnemovalcev.

Slovenci, berite in kar stoj! zapisanega, to tudi storite! Kakor znan, priredi „Glasbena Matica“ v nedeljo, 6. t. m., v veliki dvorani hotela „Union“ prvi filharmonični koncert „Slovenske Filharmonije“. Slovenska godba še ni nastopila s takim programom, kakor je določen za ta koncert. „Slovenska Filharmonija“ ne pomenja za nas le priprosto godbeno društvo. To društvo je danes oživljajoča duša našega narodnega društvenega življenja. Septembrski krvavi dogodki in oni na dan jubileja komaj zadušeni, so morali tudi zadnjega omahivca vzpodbuditi do prepričanja, da na slovenskih tleh ne sme biti več prostora za nemško-vojaško godbo. Ne sme pa tudi biti več le dolžnost z narodnim davkom itak preobloženo Ljubljano, da izključno le ona podpira ter vzdržuje svojo godbo, ampak dolžnost vsakega Slovenca, da pomaga skupno nositi to skupno narodno breme. „Slovenska Filharmonija“ ni več društvena godba in društveni davek le za Ljubljano, ampak postala je skupna last celoga slovenskega naroda. Da je v resnici vredna naše vzajemne podpore, o tem do sledno se prepričati nudi se nam ugodna prilika v nedeljo večer.

Politično in prosvetno društvo za Krakovo in Trnovo priredi jutri zvečer ob 7. „Miklavžev večer“ pri Steinerju na Opekarski cesti št. 25, na kar se opozarja občinstvo društvenega okoliša in prijatelje društva. Miklavž nastopi s sijajnim spremstvom, svira godba, a iz posebne prijaznosti do društva sodeluje slavni čveterospev Lumbur, Pintar, Rus, Štamcar. Zabava bo zelo prijateljska, a vrli Steiner bo skrbel za izboru postržbo.

Politično, gospodarsko in izobraževalno društvo za vodmatški okraj priredi jutri v soboto 5. t. m. v gostilniških prostorih gosp. I. Pavška na Sv. Martina cesti št. 36 „Miklavžev večer“. Ker je čisti dohodek namenjen za društveno knjižnico in „Sokolski dom“, „Vodmatskega Sokola“ (Sokol I.) nadejati se je obile udeležbe. Pristo ima vsakdo, je-li dobil za to posebno vabilo ali ne.

Podružnica I. avstr. društva državnih slug v Ljubljani priredi svoj mesečni sestanek v „Meščanski pivnici“ na Sv. Petra cesti št. 47, v nedeljo ob polu treh popoldne ne pa, kakor je bilo vspešno naznanjeno v hotelu „Ilirija“. Člani društva se vabijo k obilni udeležbi!

Zabavni večer slov. pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ bo v nedeljo, 6. t. m. ob 7. zvečer v Meščanski pivnici (A. Dekleva) na Sv. Petra cesti.

Miklošičevo „Volkseppik der Croaten“ bi želel kupiti profesor Josip Milaković v Sarajevu. Kdor bi mu delo hotel prodati, naj blagovoli to sporočiti profesorju Ilesiču v Ljubljani.

Mestno drsališče. Danes se je otvorilo mestno drsališče pod Tivolijem.

Streliški klub „Jednota“ priredi v soboto 5. t. m. zvečer ob 8. „Miklavžev večer“ v gostilni gosp. Fröhlicha, Konjušne ulice št. 2.

Kemična tovarna. Prejeli smo in priobčujemo tale popravke: Z ozirom na v št. 279 Vasega lista z dne 28. novembra 1908 priobčeni članek „Kemična tovarna v Mostah“, usojam si kot zastopnik kemične tovarne G. Giulini prositi za priobčitev sledečega popravka: Ni res, da se kemična tovarna nahaja neposredno pred konkurzom, res pa je, da je ista nekaj delavcev odpustila; to se je zgodilo samo z ozirom na podjetje, ki začasno zahteva omejitev obrata. Spoštovanjem dr. Vallentschag.

Čebelarški shod pri Devici Mariji v Polju se vrši 6. t. m. ob 3. popoldne v očetni šoli. Na shodu bo predaval zastopnik osrednjega čebelarstva društva g. udučitelj A. Likozar o umnem čebelarstvu in o organizaciji čebelarjev. Pričakuje se obile udeležbe.

Pri nesreči v Hamu na Nemškem je ponesrečen izmed Slovencev tudi Jernej Strmljan iz Zgornjega Tuhinja pri Kamniku.

Kap je zadela v Drenovcu pri Litiji 53-letnega posestnika Franca Mandla iz Hadih ravni.

Za župana v Višnji gori je bil dne 29. novembra izvoljen trgovec g. Anton Perko. Svetovalci so gg. A. Zavodnik, Jak. Vidic in Iga. Pajek.

Narodne čitalnice v Krakem 4. občni zbor se vrši v ponedeljek, 7. decembra ob 8. pri nesklepnosti ob 9. sveder v čitalnični sobi po po-

trebi v dvorani g. K. Ženerja v Krakem. Ker so na dnevnem redu zelo važne zadeve, se vabijo vsi člani, da se mnogobrojno zbora udeležijo.

Državna subvencija Za vaško napajališče v Belskem pri Postojni je dovoljene 800 K državne podpore.

Olika klerikalnih telovadoev. Iz Idrije se nam poroča: Ker sta „Slovenec“ in „Domoljub“ poročala zavito in neresnično o nekem nastopu klerikalnih telovadoev proti Sokolom, je potreba ta dogodek pojasniti. Dne 11. oktobra so se vračali štirje Sokoli iz Spodnje Idrije domov, srečali so četo 15 klerikalnih telovadoev, Sokoli se umaknejo dva po dva na stran ceste. Ob prvem dvostopu klerikalcev je korakal tehnični nadzornik Z. T. O. in načelnik idrijskega klerikalnega oddelka Leopold Kogej. Eden izmed Sokolov se je nehote zadel ob njega, na kar je ta zavpil nad njim: Ferdaman mulo, prokleta baraba! Na te lepe besede klerikalnega mladeniča, pravi Sokol F.: Ali imate tako oliko, da napadate ljudi z barabami? drugi Sokol pa pristavi: Tako oliko imajo Čuki! Na to so klerikalni junaki obstopili Sokole, hoteč od njih iz-esteti, kdo je rekel besedo „Čuk“. Dotični Sokol se je sam oglašil, da je rabil ta izraz. Na to vpraša Sokol F. Kogej klerikalnega načelnika Leopolda Kogej: Ali je tudi Julij Novak baraba? na kar poslednji odgovori: Julčetu Novaku sem že v „fris“ povedal, da je gaud baraba in z njim vsi idrijski in spodnje idrijski Sokoli. Sokol F. K. je poklical še drugega Sokola in v navzočnosti tega vprašal klerikalnega načelnika L. Kogej: če ostane pri svojih besedah, je odvračil: da, ostanem in še enkrat ponovim: Julče Novak in vsi idrijski Sokoli so grand barabe. Ko so potem klerikalci odhajali, so še enkrat zavpili barabe in ponosni na svoje junastvo in lepo obnašanje odšli proti Idriji. Med preprikom so klerikalci izjavili na grčajo Sokolov: Le tožite, nas je več in bodo nam verjeli! kar spriduče o moralni vrednosti klerikalnih telovadoev. Sokoli so naravno vložili tožbo pri idrijskem sodišču proti Leopoldu Kogej, ki je bil radi razžaljenja časti obsojen na 50 K globe. Prebere pa se naj „Slovenec“ ali „Domoljubovo“ poročilo; klerikalni telovadoi so najnedolžnejša jageeta napram Sokolom, ki mirne potnike na cesti napadajo. Prosili bi „Slovenec“ ali „Domoljubovo“, da pove ime onega klerikalnega telovadoa, ki svojega brata do krvavega pretepa, ali o ponočni izgradbi in napadih vrlih klerikalnih telovadoev, povedal naj bi kaj tudi o onem katoliškem mladeniču, ki prav sedaj sedi v ječi idrijskega sodišča, ker je na sleparski način izvalil natakariči 100 K, da se je mogel udeležiti slavnosti klerikalnih telovadoev v Skofji Loki itd. itd. Čai bi marsikaj lepega o vrli katoliški mladini!

Porotne razprave v Gorici. Pred goriškimi porotniki je stal ogrski oigan Rostar Lajoh. Pred par meseci je umrl neki otrok oiganom, ki bivaajo na Rojicah tik Gorice. Imeli so po pogrebu veliko pojedino; pili in jedli so, nazadnje ko so bili vsi pijani, so se pa stekli. Na Rojicah je bil strašen vik in krič, oigani pa so se obdelovali z noži. Ranjenih jih je bilo več, eden je bil umrl. Radi tega poboja je bil klican pred porotnike oigan Rostar Lajoh, obtožen umora in težke telesne poškodbe. Pri razpravi se je dognalo, da je razsajal v veliki pijanosti. Obsojen je bil na 5 mesecev ostrega zapora. — 32letni Oktavij Berganasco je bil občinski tajnik v Gradežu. V stiskah je ponesveril 600 K. Naznanili so ga državnemu pravdnistvu, ki ga je postavilo pred porotnike. Berganasco je vrnil denar dan potem, ko je bil že naznanjen oblasti Porotniki so ga oprostili obtožbe.

Narodna zbirka. Nemški dijaki so začeli nabirati za svoje „teptane“ brate na Spodnjem Štajerskem; na ta način hočejo podpreti svojo itak že premočno organizacijo. To uvažuje so slovenski akademiki sklenili prirediti „Narodno zbirko“ v velikem obsegu po celotnem Spodnjem Štajerskem.

Umrl je v Weizu na Štajerskem višji okrajni zdravnik dr. Fr. Žuža, doma iz Zalca pri Celju.

„Svinjski ples“. Pod naslovom „Sautanz“ bo v nedeljo v restavraciji „Zum Burgwart“ na gradu v Celju ples celjskih Nemcev. Celjski Nemci potrebujejo take naslove za svoje prireditve, da se potem zbero „boljši“ ljudje na nje. V Celju imajo namreč poseben okus za kaj takega. So pač „Edelvolki“!

Interesantnega gosta imajo celjski Nemci v osebni protestantskega misijonarja Dilgerja, ki mu je bila na Kitajskem, kakor poroča „Deutsche Wacht“, že trikrat glava odsekana („dreimal der Kopf abgeschnitten worden“). Upamo, da bo kljub temu še vedno kaj pametnega vedel povedati celjskim Nemcem in nemškutarjem.

Olika celjskih mestnih uslužbencev. Pred celjskim sodiščem je stal to dni ondodni mestni mitničar Maks Benesch, ker je 20. sept. zvečer, ko so prišli Savinjski fantje k sokolski slavnosti v „Narodni dom“, na te zaklical: „Verfluchten bindischen Schweine, seids nach Cilli raufa kumma, gehts nach Laibach!“ (Proklete slovenske svinje, ste se prišli v Celje pretepat, pojdit v Ljubljano!) Obravnava se je preložila.

Obsodbe radi napadov na Slovence v Ptuj 13. septembra. Pred ptujskim okrajnim sodiščem so bili v ponedeljek obsojeni zaradi napadov na Slovence v Ptuj 13. septembra ti-li „gospodje“, kakor jih nazivajo nemški listi: Filozof Bratanitsch na 40 K, jurist Kasimir na 40 K, Korleč Linhart na 8 dni zapora in trgovec Sorko na 10 dni zapora. Česa ravno so bili obtoženi in zaradi katerih deliktov ravno so bili obsojeni ti štirje „gospodje“, dozdaj še ne vemo, ker so ptujski Slovenci tako zanikarji, da nam niso sporočili niti te tako važne stvari. Glede Sorka povemo, da je 13. septembra gostilničarja Kureža iz Podvine udaril s palico s svincom okovano tako po glavi, da se je ves krvav zgrudil, ter kričal: „Nur niederhauen den windischen Hund!“ Za danes stavimo čitateljem le to-le vprašanje: Koliko bi bili obsojeni ti ljudje, če bi bili Slovenci in če bi bili stali pred deželnim sodiščem v Ljubljani?

Diletantje narodne čitalnice v Ptuj 13. septembra 8. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ gledališko predstavo „Veharjevo letovisčje“.

Na lovu je padel v St. Iju pri Velenju Ivan Kranjec, veleposelnik. Ranil se je zelo na prsni in na glavi.

Zažig. Pred tržaškimi porotniki je bil obsojen 25letni kmet Peter Jakomin iz Koveca na 3 leta težke ječe, ker je zažgal bratovo hišo, ki je pogorela do tal.

Slovenski večer v Zagrebu. Hrvaško pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu je priredilo ond v soboto slovenski večer, na katerem so se pele samo slovenske pesmi. Udeležba je bila ogromna. Posebno sta ugajali pesmi „Pogled v nedolžno oko“ in „Poslednja noč“, ki ju je pel gospod Cammarotta. Po koncertu je bil animiran ples.

Zgibil je v Zagrebu 30letni Peter Marković, ki je imel nad 16 000 K denarja pri sebi. Morda so ga napadli roparji?

Za načelnika srbskega tiskovnega urada je imenovan bivši minister in urednik „Trgovinskega Glasnika“ Jovan Gajja.

Semenj. Dne 2. t. m. je bilo na mesečni semenj priganih 560 konj in volov, 226 krav in telet, skupaj 786 glav. Kupčija je bila pri konjih prav dobra, ker so prišli po nje Lahji, pri goveji živini pa dobra. Cena goveji živini je bila od 56 do 70 vin. kg žive vage.

Umrl je na Dunaju 38letni oženjeni tesar Jožef Kastelic, rodom iz Ljubljane, katerega je dne 4. m. m. na Karlovski cesti popadel neki pes, ki je imel znake stekline. Kastelica so sicer odvedli v Pasteurjev zavod, kjer ga pa tudi niso mogli rešiti nesrečne smrti.

Sam se zgasil. Včeraj je došel na policijo 19letni Martin Zorman iz Hruševja pri Postojni ter dejal, da je brez vsakih sredstev in da ne more dobiti dela. Ko so mu natančneje preiskali obisti, so dognali, da ga že dve leti zasleduje okrajno sodišče v Postojni zaradi suma tatvine, vsled česar je bil oddan sodišču.

Izgubljeno in najdeno. Pleskar Fran Bokal je našel pošto - hranilnično knjižico z manjšo vlogo. — Delavka Franciška Vidmajerjeva je našla zlato žensko uro z verzičje. — Posestnik Martin Tancig je izgubil rdečo listino, v kateri je imel bankovce za 20 K in več zapiskov. — Šolski učenec Franc Kosmač je izgubil hranilnično knjižico.

Zatekel se je nekam majhen, bel psiček z znakom št. 60. Kdor ga je ujel, naj obvesti mitniškega paznika Miklavčiča.

Lisica z verigo na vratu se je danes ponoči pritepla v hišo št. 9 na Čopzovi cesti, kamor naj pride lastnik ponjo.

Drobne novice.

— Revolucija v Perziji. Šah se boji, da izbruhne splošna revolucija, zato si je že kupil na Ruskem veliko posestvo, kamor prepelje svoje zaklade ter se tudi sam preseli, ako bi revolucija zmagala.

— Papež je zbolel za pljučnico.

— Nesreča pri jubilejni slavnosti na Dunaju. Sedaj je znana še peta žrtev. Mrtev je namreč tudi vpo-kojeni redar Jos. Lesky. Hudo ranjenih je bilo 22, lahko ranjenih pa 84 oseb.

— Za šolstvo v Rusiji. Duma je dovolila 10 milijonov rubljev za pospeševanja ljudskega šolstva.

— Pruski princ državni uradnik. Pruski princ Avgust je napravil doktorat ter stopi v službo kot deželni svetnik.

— Zemeljski plaz je porušil v vasi Pra pri Bellunu nad 30 hiš. Pri tem je bilo ubitih 27, ranjenih pa 9 oseb.

— Parzevalov zrakoplov je kupilo prusko vojno ministrstvo.

— Hilni paša, dosedanj vrhovni nadzornik v Macedoniji, postane veliki vezir.

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Obsodba ropomorcev. Ker so porotniki nad Miho Zupancem in Antonom Seknetom izrekli krivdorek, je razglasilo sodišče nad njima smrtno obsodbo.

Nepošten poštni sluga. 25 let stari, oženjeni Karel Sircel je služil v Spodnji Šiški za poštnega sluga za mesečno plačo 50 K, par sto kron mu je pa nesla napitnina. Vsled lahkomisljenega življenja je zabredel kmalu v dolgove, kar ga je privedlo do nepoštenosti. Dne 13. julija t. l. si je prisvojil 100 K, poslanih potom poštornanilnega urada na Lucijo Mohar, katere podpis je ponaredil. Dalje je ponesveril za Josipino Kössler nakazani znesek 20 K in Ivanu Pušarju 20 K 10 vin. Dne 30. julija t. l. si je prisvojil iz Idrije na Jerneja Steleta v Spodnji Šiški odposlano denarno pismo z vsebino 700 K. Od tega denarja je Luciji Mohar povrnil 100 K, pa tudi Josipini Kössler je izplačal ponesverjenih 20 K. Ko je še nekaj drugih dolgov poravnal, je pobegnil z ostalimi 300 K iz Šiške. A že v nekaj dneh je zapravil ta denar, končno se pa v Kanalu na Goriškem v prsi ustrelil, vendar mu je pravčasno zdravniška pomoč rešila življenja. Obdolženec priznava svojo krivdo. Sircelj je bil oproščen.

Telefonska in brzojavna poročila.

Poslanska zbornica.

Dunaj, 4. decembra. Danes je bila seja poslanske zbornice izredno viharna. Ko je predsednik dr. Weisskirchner razglasil, da se bodo interpelacije prečitale koncem seje, so jeli češki radikalci proti temu hrupno protestirati. Poslanci Lisy, Fresl in Choc so tolkli s palicami po pulnih in ogorčeno ugovarjali proti predsednikovemu ukrepu. Ko je jel govoriti češki klerikalni poslanec z Moravskega Silinger, so radikalci jeli psovati in mu klicati „hanba“. V največjem hrupu se je na splošno zažudenje dvignil predsednik dr. Weisskirchner ter izjavil, da so samo govori poslancev v zbornici imuni, ne pa tudi njihova dejanja. Kdor izmed poslancev razgraja v parlamentu, ta zakrivi hudo delstvo javne nasilnosti po § 81. k. z. Na to izjavo so češki radikalci umolkli, a v vsi zbornici ni bilo niti enega poslanca, ki bi si bil upal nastopiti proti najnovejši enunciaciji predsednika dr. Weisskirchnerja. Seja se je mirno nadaljevala, ne da bi kdo govornike motil.

„Narodna zveza“ v opoziciji proti vladi.

Dunaj, 4. decembra. „Narodna zveza“ je danes po daljši vsestranski debati sklenila stopiti v načelno opozicijo proti vladi barona Bienenrtha.

Deputacija slovenskih dijakov pri baronu Bienenrthu.

Dunaj, 4. decembra. Pod vodstvom dr. Ivčevića in dr. Šusteršiča je bila danes deputacija slovenskega dijaštva pri minist. predsedniku Bienenrthu ter mu izročila spomenico o svojih zahtevah. Dr. Šusteršič je podpiral dijaške zahteve ter izjavil, da se bo za izpolnitev teh zahtev z vso vno mo zavezla tudi „Narodna Zveza“. Ministrski predsednik je izjavil, da vlada sedaj še ne more zavzeti definitivnega stališča v zadevi slovenskega vseučilišča, pač pa hoče to vprašanje marljivo (!!) studirati. Glede zatvoritve akademične menze je baron Bienenrth izjavil, da vlada premišljuje, če bi ne kazalo slovenske akademike radi zatvoritve menze oškodovati na ta način, da dovoli primerno podporo slovenskim dijaškim podpornim društvom.

Obsojeni slovenski dijaki.

Dunaj, 4. dec. Policija je obso-dila večeraj aretirane slovenske dijake vsakega na 50 kron globe. Aretiranih je bilo 12. Radi teh kazni so slovenski poslanci danes intervenirali pri Bienenrthu in Kanžeri.

Napad na poslanca Klofača.

Dunaj, 4. decembra. V rotovski kleti je znani krščanski socialni kričar Schneider navajal na poslanca Yac-lava Klofača, ga psoval in ga končno

s silo iztiril iz kleti. Na to so vsi češki poslanci demonstrativno zapustili rotovsko klet, samo klerikalec dr. Hruban je še ostal tamkaj. Deputacija čeških poslancev se je pritožila radi tega dogodka pri baronu Bienenrthu, a je intervenirala tudi pri županu dr. Luegerju. Dr. Lueger se je opravičeval ter izjavil, da je bil Schneider gotovo pijan, sicer bi ne bil storil take neumnosti.

Shod slovenskih vseučiliščnikov na Dunaju.

Dunaj, 4. decembra. V neki gostilni v Auerspergovji ulici je imelo večeraj popoldne okrog 200, večina slovenskih dijakov shod. Po shodu so šli dijaki pred parlament demonstrirati za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Redarji jim niso pustili prestopiti parlamentarne rampe in so razgvali dijake, ki so potem odkorakali v Bančno ulico, kjer jih je tudi straža potisnila nazaj. Na vseučiliščni ulici je redarstvo demonstrante razgnalo. Aretiranih je bilo 12 dijakov. Večidel aretirancev ovadijo dežel-nemu sodišču radi pregreška rabuke, druge bo kaznovala policija.

Za stradalajoče slovenske dijake.

Dunaj, 4. decembra. V „Narodni zvezi“ se je osnoval odbor 4 članov, ki si je nadel nalogo nabirati prispevke za stradalajoče slovenske visokotolce. Odbor je takoj nabral 600 kron. V odboru, ki izda poseben oklic na narod, so poslanci Ivanševič, dr. Ploj, Žitnik in dr. Korošec.

Panika na borzi.

Dunaj, 4. decembra. Danes je nastala na tukajšnji borzi velikan-ska panika. Kurzi so padli za 20—35 kron. Tako so na primer padli papirji „Alpine“ za 13, „Prager-eisen“ za 35, „Waffenfabrik“ za 8 K.

Posvetovanja diplomatskih zastopnikov.

Belgrad, 4. decembra. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) Včeraj je v angleškem poslanstvu bila konferenca, kjer so se poslaniki Anglije, Rusije, Francije, Italije posvetovali, kaj storiti proti pošiljanju Avstro - Ogrske vojske proti srbski meji. Pri večerajšnjem rednem diplomatskem sprejemu pri ministru zunanjih del ti poslaniški niso bili, da se izogonejo sestanka z avstro - ogrskim poslanikom Forgachem. To je izzvalo tukaj veliko senzacijo. —ut.

Amnestija v Srbiji.

Belgrad, 4. decembra. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) Iz najzanesljivejše strani smo izvedeli, da bo kralj Peter na dan sv. Andreja to je 13. t. m. pomilostil vse častnike in vojake, ki so bili zadnja leta radi različnih afer obsojeni v ječo. Tega dne bodo pomilosteni tudi vsi politični zločinci.

Golobja pošta v Nišu.

Belgrad, 4. decembra. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) V Nišu so osnovali postajo za vojne globoe pismo-noše. Ta postaja je prva v srbski vojski in bo stala pod poveljstvom drugega štaba inženerskega bataljona.

Zveza balkanskih držav.

Petrograd, 4. decembra. (Poseb. brz. »Slov. Nar.«) Med ministrom znanjih poslov Izvoljskim in njegovim namestnikom Čarikovim traja že dlje časa precej ljuta borba. Čarikov, ki je bil pred leti ruski poslanik v Belgradu, zastopa z vso vno mo stališče, da se mora Rusija z vso energijo in v vsakem slučaju zavzeti za interese Srbije in Črne gore proti Avstriji. Izvoljski pa je mnenja, da se naj ruska vlada zavzema za Srbijo in Črno goro samo do neke meje. Pred vsem je Izvoljski proti temu, da bi se uvedla kakšna sovražna akcija proti Avstriji. Čarikov pa je baš nasprotnega mnenja in je izdelal načrt o zvezi balkanskih držav, naperjeni proti Avstro - Ogrski. O tem načrtu se je te dni razpravljalo na konferenci, ki so se je poleg Izvoljskega in Čarikova udeležili tudi ministri financ, vojne in trgovine. Ko je Čarikov nadrobno obrazložil svoj načrt, je konferenca soglasno odobrila ta projekt. S tem je odstranjen konflikt med Izvoljskim in Čarikovim. Zmagala je Čarikova struja, ki jo je baje podpiral sam car.

Carigrad, 4. decembra. Ugledni mladoturški list »Srbah« priobčuje članek o turško - srbskem sporazumu. V tem članku pravi med drugim: Mi smo vedno zastopali idejo prijateljskega sporazuma med balkanskimi državami, ter slikali koristi takega sporazuma za vse države. Ta naša ideja se je jela uresničevati. Med Turčijo, Srbijo in Črno goro je dosežen popoln sporazum. To dejstvo je treba pozdraviti z najodkritosrečnejšim veseljem, ker je to začetek nove dobe na Balkanu.

Meteorološko poročilo.

Vidljivost nad morjem 400. Srednji vrtinski tlak 760.0 mm.

decem	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebes
3.	9. zv.	740.6	-3.5	brezveter.	megla
4.	7. zv.	740.9	-5.8		
5.	2. pop.	739.8	1.2	sl. jvzhod	jasno

Srednja včerajšnja temperatura -3.3°, norm. 0.1° Padavina v 24 urah 0.0 mm

Radi nepričakovanih ovir

pagreb preložen

na nedeljo dne 6. grudna ob polu štirih popoldne.

Žalujoča rodbina Stupica.

Viri pri Domžalah, dne 4. grudna 1908

4520

Zahvala.

Ker se mi nikakor ni moglo na vsa mi povodom smrti moje nepozabne soproge, gospe

Marije Hudobilnik

izražena sožalja osebno zahvaliti, storim to tem potom.

Zahvaljujem se č. duhovščini za tolažila svete vere v času dolgotrajne bolezni blage pokojnice.

Manjka mi besedi, da bi svojo zahvalo izrazil za izkazano sočustvo svojim sorodnikom, prijateljem in znancom ob priliki neprecenljive mi izgube drage, srčno ljubljene soproge. Najtoplejša zahvala velenjenim gg. damam, c. kr. uradništvu, sl. mestnemu starešinstvu, sl. pevskega društva „Lira“ za premile žalostinke, kakor tudi sploh vsemu drugemu mnogobrojnemu občinstvu za zadnje častno spremstvo. Posebno pa se zahvalim vsem darovalcem krasnih vencev.

V Kamniku, 4. decembra 1908.

Ivan Hudobilnik

posestnik.

4506

Zahvala.

Za prisrčno sočutje, izkazano nam od tako mnogobrojne strani med dolgo, mučno boleznijo in ob smrti naše nepozabne in ljubljene soproge in matere, gospe

Jvanke Suwa

izrekamo tem potom vsem dragim prijateljem, znancom in darovalcem prekrasnih vencev, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku najtoplejšo zahvalo. Posebno pa se zahvaljujemo slavni šišenski čitalnici za ganljivo petje.

Zgornja Šiška, 4. grudna 1908.

Žalujoča rodbina Suwa.

Notarskega kandidata

sprejme notar Hudovernik v Ljubljani. Nastop najpozneje do 1. januarja 1909.

4517-1

Gostilna

„Pri Bobenčku“ na Glincah

z novo urejenimi prostori, acetalensko razsvetljavo in lepim vrtom s konesijo vred se odda zaradi bolezni takoj ali pozneje v najem.

Istotam se odda tudi prodajalnica, več stanovanj in delavnica.

Več se izve na Glincah št. 37 pri Ljubljani.

4068-19

Korespondenta

in v zaznamovanju delavcev izvež. banega

4497-1

pisarja

zmožnega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi išče stavenik Robert Smetlovski, Rimska cesta št. 16.

Prednost imajo tisti, ki so bili že uslužbeni pri kaki enaki tvrdki.

Izveščana

natakarica

išče službe.

Ponudbe pod „natakarica“ na uprav. „Slov. Naroda“ 4504-1

Izgubila se je

mlada psica

(prepelčarica) ki sliši na ime Vera. Odda naj se proti nagradi v škofjih ulicah št. 15.

4502-1

Salmijakove pastile

preizkušene

olajšujejo hripavost in kašelj, razkrajajo sliz. 4.06.3

1 škatljica stane 20 b. 11. škatljice 2 K.

Naročila izvršuje po povzetju lekarnar

G. Piccoli v Ljubljani, c. kr. dvorni založnik na Dunajski cesti.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo K 6.50.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove s močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo K 6.50.

Za naročitev zadostuje dolgost 4492

Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam

Vsak dan 400-500 litrov

dobrega polnomastnega mleka

se išče napredaj. Želi se letna pogodba. — Točne ponudbe na Prvo mlekarico na Reki Jos. Hindinger, Reka, Via Adamich 4458-8

21 letni, sproten

mladenič

sedaj hotelski točaj, želi s 15 decembrom premeniti službo, in sicer podobno v kak hotel tu ali na deželi ali kot sluga v kako boljšo hišo.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

4496-1

Kavarna

„Leon“

na Starem trgu št. 30.

je vsaki dan vso noč odprta.

292.2

Vsak torek

KONCERT

sesteta na lok.

Začetek ob polu 10. Vstop prost.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

Velika božična prodaja!

Priporočam veliko zalogo oblek za dame, gospode, deklice, dečke in otroke

po jako znižani ceni.

„Angleško skladišče oblek“ O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg 5.

1002-214

Savcyova

glicerinska

Novosti:

Savon fin „Don Juan“ v 10 parfumih K — 30
„ „ „Lilas Blanc“ K — 40
„ „ „Violette de Nice“ K — 50
„ Royal extrafin „Rose de Schiraz“ K 250

mila.

Dobiva se v vseh boljših zadevnih trgovinah.

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

Croatia

je edina hrvaška zavarovalnica, osnovana od občine svobodnega in kr. glavnega mesta Zagreba.

je edina zavarovalnica, katera daje dve četrtini dobička svojim zavarovancem.

je edini zavod, kateri daje četrtino dobička v javne svrhe v onih pokrajinah, v katerih zadruga posluje.

sprejema v zavarovanje proti požaru in vpepelitvi po blisku nepremičnine vsake vrste.

sprejema zavarovanja kristalnih šip, proti slučajnemu ubitju.

ima najnižje tarife.

4069-7

išče akviziterje in okrajne zastopnike za vse okraje na Kranjskem in Štajerskem.

Vsa pojasnila daje:

Glavni zastop „Croatie“

v Ljubljani, Gosposke ulice št. 4.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživlje in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ma po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

45-141

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fndi: 41,335.041.01 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 97,814.430.97 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani,igar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah šte. 12.

Lepo posestvo

v večjem mestu na Spod. Štajerskem, z dobro idočo gostilno, postajališčem, lepimi hlevi, veliko ledeno in lepim vrtom, se prodaja pod jako ugodnimi pogoji. 4160.6

Kje, pove uprav. „Slov. Naroda.“

Ženitna ponudba.

4389.8

Delavski paznik vojnega arsenala, s stalno službo in pokojnino, vdovec, se želi poročiti s priprosto gospico ali vdovo brez otrok, staro okrog 40 let. Glavni pogoj je, dobra gospodinja. Ponudbe se prosijo na naslov „E. K. poste restante Pulj 1.“ Na pisma brez podpisov se ne ozira.

Šepa in primerna

Miklavževa darila:

šolske torbice, zapisniki, knjige s podobami, zvezki, svinčniki itd. itd.

se dobe 4491-2

v veliki izbiri in po nizki ceni v trgovini s papirjem

Jv. Bonač

nasproti c. kr. pošte v Ljubljani.

Prva slovenska modna trgovina

za gospode

Engelbert Skušek

Ljubljana, Mestni trg 19, se najtopleje priporoča.

Blago in cene brez konkurence.

Narodna trgovina!

Pri nizki ceni „Žargi“

Ljubljana

Sv. Petra cesta šte. 2.

Velika izbira raznega zimskega blaga, velika zaloga raznega perila za gospode in dame, dalje (moder- cev) stiskalnikov, bluz, kravat, srajc, ovratnikov, obuval itd. Zaloga potrebščin za krojače in šivilje. 4213-3

Narodna trgovina!

: Za Miklavža. :

Najcenejša in najprimernejša darila so :

albumi za razglednice

in

: poezijske knjige :

ki jih ima v veliki izbiri po izredno nizkih cenah na prodaj

Narodna knjigarna.

Perilo

22. 4197-6

dame in gospode

najfineje izdelano in po jako nizki ceni, priporoča najtopleje

M. Alešovec.

Prvo učilišče

za izdelovanje perila Elizabetna cesta 6.

Nizko pod ceno

prodajam radi pomanjkanja prostora

obleke, površnike, zimske suknje in dežne plašče

3871.34 za gospode in dečke

kakor najmodernejšo konfekcijo za dame in deklice.

Konfekcijska trgovina A. Lukič.

Pred Škofijo št. 19.

Od 25. novembra do 25. decembra

prodajam na svojih prostorih

v Šolskem drevoredu poleg jubilejnega mostu

Prima slanino

brez kože od prašičev iz lastnih pitališč

I. vrste kg kron 1'50
II. „ „ „ 1'30

Meso istih prašičev:

I. vrste kg kron 1'40
II. „ „ „ 1'20

Eliza Predovič.

4291-10